

Negen bomen

Hadden deze bomen
handen, kruipend in de grond,
lange, maar knoestige tengels,

ze zouden statig uit de zon gaan staan,
uw schuilplaats zijn voor regen.

Hadden deze bomen
bloemen, blad of huid,
ze zouden wijde armen sieren.

Was er wind, ze stonden recht in koor,
zingend, met hun open monden mee,
wortelend in uw woorden

en had u pijn, en was er tijd,
ze zouden hongeren.

Hadden deze bomen
meer dan een generfde huid,
meer dan stugge wortels,

waren zij dieper dan gebladerte,
ze zouden zich verzetten.

Lies Van Gasse, vrije stadsdichteres Brugge

powered by www.kantenstad.blogspot.be www.poeziebos.be
www.brugseboekhandel.be www.dereyghere.be www.decontrabas.com

(dit gedicht <http://kantenstad.blogspot.be/2014/05/negen-bomen.html> is ode aan held & bomenvriend Alain de Coessemaeker. Maakt deel uit van het poëziegeschenk voor stad & wereld [Vier mei met bomen & bossen. Poëzie voor stad en wereld. Inspiratie voor de volgende momenten](#) Klankfragment gedicht Lies on line op <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=38157> Meer over bomenzorg op <http://www.poeziebos.be/Boswandelingen/Auxarbrescitoyens.aspx>)